

عنوان مقاله:

سبک زندگی در برنامه های توسعه بعد از انقلاب: تعارض اقتصاد و فرهنگ؛ شکاف در سیاست

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سمیه توحیدلو - استادیار پژوهشکده مطالعات اجتماعی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

علیرضا ذاکری - استادیار گروه جامعه شناسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

مسئله اصلی این مقاله مطالعه تعارضات درونی در سیاستگذاری های فرهنگی در حوزه سبک زندگی در ایران پس از انقلاب است. این مسئله به کمک تحلیل محتوای برنامه های توسعه پس از انقلاب انجام شده است. مطالعه نتایج سیاست گذاری برنامه های توسعه نشان می دهد که «بی توجهی به واقعیت جامعه» و «فقدان انسجام» را دو ویژگی اصلی این برنامه هاست. این برنامه ها همواره سرشتی «آرمان گراییانه» داشته اند و بدون توجه به تحولات واقعی جامعه، معطوف به تحقق نظام ارزشی سیاستگذار بوده اند. در نتیجه همواره بخش مهمی از جامعه را نادیده گرفته و آنها را طرد کرده و علیه آنها سیاست گذاری کرده اند و به همان میزان با موفقیت کمتری روبه رو شده اند. از سویی این برنامه ها همواره از «فقدان انسجام» رنج می برده اند. سرشت دوگانه حاکمیت، تنش پایدار را در برنامه ها نهادینه کرده که فقط در برنامه پنجم شاهد ناپدید شدن کامل آن هستیم. از سویی بی توجهی به تاثیر و تاثرات دو میدان اقتصاد و فرهنگ بر روی یکدیگر سبب شده است که نتایج سیاست های تعدیل اقتصادی یعنی رواج مصرف گرایی، تجمل، فساد گسترده در خصوصی سازی و شکل گیری طبقات صاحب سرمایه ی نزدیک به حاکمیت که از سبک زندگی متفاوت از سبک زندگی و ارزش های مطلوب حاکمیت برخوردار بوده اند، به طور مداوم سیاست های مطلوب سیاستگذار حوزه فرهنگ را نقض کنند.

کلمات کلیدی:

سبک زندگی، سیاستگذاری فرهنگی، میدان، اقتصاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1306043>

